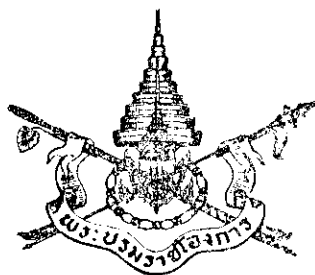

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติ

เงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ

พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒

เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงิน-
เดือนและเงินอื่น ๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกพักราชการ

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ให้แก่ข้าราชการผู้ถูกพักราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือน” หมายความว่า รวมถึงเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือนด้วย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๕ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการ ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันที่ให้พักราชการเป็นต้นไป

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

มาตรา ๖ กรณีที่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการได้รับราชการตามหน้าที่ดวงเดิมให้พักราชการเพราะมิได้รับทราบคำสั่งให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการจำเป็นต้องส่งมอบงาน ก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จ แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งให้พักราชการนั้น

มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักการณนั้น เมื่อคิดหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดแต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ถูกลงโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๖๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๒

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด และถูกลงโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

มาตรา ๘ ถ้าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการตายเสียก่อนคดี หรือกรณีถึงที่สุด ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาและวินิจฉัยตาม หลักฐานเท่าที่มีอยู่ว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างพักราชการหรือไม่ จะ ไม่จ่าย โดยอนุโลมตามมาตรา ๗

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่า การกระทรวงการคลัง รักษาการ ตามพระราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ให้แก่ผู้ ถูกพักราชการ พุทธศักราช ๒๕๔๘ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนและเงินที่จ่าย เป็นรายเดือนระหว่างเวลาต้องซึ่งแก่ข้าราชการ ดำรงซึ่งกระทำผิดวินัย และผู้บังคับบัญชาต้อง ซึ่ง จะเบิกจ่ายได้แต่เพียงอย่างเดียวซึ่งเป็นการตรงโทษที่ หนักกว่าข้าราชการพลเรือนมาก และทำให้เดือนนั้นไปถึงครอบครัว ของผู้ถูกสั่งพักด้วย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเรื่องนี้ เพื่อความ เป็นธรรมแก่ข้าราชการดำรง